

Nr. 1233 Godmorgen til alle.

Morgenmeditation fredag den 11. februar 2022

Nøgleord: **Medfølelse.**

Godmorgen. I dag er det jo fredag den 11. februar 2022, og vi skal have Morgenmeditation nummer 1233. Okay.

Jeg sad lige og tænkte på, at vi mennesker vi er født med nogle forskellige intelligensområder. Nogen ting er vi ligesom gode til fra starten, og andre ting har vi besvær med. Men vi kan jo prøve, ligesom at notere lidt ned på hvad vi er gode til, hvad vi er gode til fra barnsben. Nogen er måske god til at skrive, andre er gode til at regne, nogen har måske været gode til at omgås andre mennesker, nogen har haft kærligheden i deres bevidsthed, nogen har haft intellektet. Det er forskelligt, hvad man har, det er forskelligt, hvad for nogle følelsesmæssige intelligenser man er født med. Når man fungerer i sin dagligdag, så er der nogen ting, man mangler, der er nogen ting, man mangler at udvikle, noget af det har vi let ved helt fra barnsben. Det betyder, det er en medfødt evne, det er en evne, der er udviklet i tidlige liv, som skinner igennem, når vi ligesom bliver født igen og kommer til at fungere, så det er en medfødt evne.

Mange ser de ting, de ikke er gode til, som begrænser deres opfattelse. Det vil sige, det de ikke kan. Det er også det, de skælder ud på, de kommer til at kritisere sig selv, for de ting de ikke kan. Og det der er allerværst, det er, hvis de smider kritiksiden over på andre mennesker, at det er deres skyld. Det kan det jo aldrig være, fordi der er kun en, der lever inde i vores eget univers, det er den, der bor i universet.

Så de ting jeg har at slås med eller udvikle mig igennem, det er nogle ting, der ligger i forbindelse med min sjæl. Min sjæl ønsker, hvad jeg skal udvikle. Jeres sjæle ønsker, hvad I skal udvikle. Men det er vigtigt at sige, jamen det man er ved at udvikle, det skal man ikke starte med at kritisere sønder og sammen, fordi så giver man ikke sig selv muligheden for at udvikle. Nogen mennesker er meget negative i deres opfattelse helt fra barnsben af. Kan det så være efterligning, der ligger der, hvor en af sine forældre, at det er dem, der skælder ud inde i os, det er det antagelig. Der er altid det, der er vigtigt, det er at sige, ”jamen kan jeg se forskel på, om det er noget, jeg har inde i mig selv, eller det er noget, jeg har efterlignet mig til en bevidsthed at leve i?”

Jeg kan huske, da jeg var dreng, for at jeg kunne få accept og kærlighed af min far, den ville jeg jo gerne have, så var jeg nødt til at dygtiggøre mig fysisk, følelsesmæssig intelligens, få bygget nogle forståelsesrammer ind og være punktlig og præcis, og jeg var også nødt til, at være dygtigere end jeg kunne som et barn. Det var den eneste måde, jeg kunne få kærlighed på. Så det der med, hvor jeg gerne ville lege og hygge mig med andre, det var forbudt, total forbudt. Men jeg lærte at arbejde, jeg lærte at bestille noget, og jeg lærte at klare mig selv. Det var det, der blev puttet ind i mig som barn.

Andre mennesker har måske fået lov til at lege, være frie på den måde men har så måske ikke lært struktur og orden, ceremoni og andre ting. Det er forskellige måder, vi er kommet til at fungere på. Man kan altid se på, hvad man ikke fungerer i og så give sig til at lære de processer.

Man kan sige, man skal være villigheden i den forandringsproces, man er ved at lære noget nyt. Man skal ikke starte med kritiksiden men sige, okay jeg hjælper bare her, jeg kan godt hjælpe mig selv, og jeg kan i min proces med at hjælpe en selv, så er man også i stand til at hjælpe andre igennem samme proces. Næsten alle mennesker man møder har de samme procesforløb. Det betyder, vi skal give dem en indlæring, en indlæring

hvordan man skal gøre det. Vi skal hjælpe hinanden med at indlære de nye ting. Vi prøver på at gøre det igennem kærlighed, ikke igennem straf, men igennem kærlighed, igennem kærlig forståelse. Det er den måde, det er nemmest at lære på. Men har man nu haft nogle forældre, der er vant til lukke tingene inde i sig selv og ingenting siger, jamen så bliver man jo indadvendte personer, som heller ingenting siger. Har man ikke fået kærlighed som barn, hvordan skal man så komme til at give det fra sig som voksen? Hvis man kun har haft vrede som barn, overset hed, jamen så er det det, man kommer til at videregive, hvis man ikke sætter en bremse i, og siger ”okay det her mønster, det er noget, jeg har levet i for at udvikle nogle nye evner.” Så begynder man at se på de nye evner der skal udvikles. Det er hensigtsmæssigt at gøre det. Og vi kan sige, vi bliver aldrig for gamle til at kan lære noget nyt. Det vi skal lære igennem, det er igennem kærlighed. Men det er altid godt at se, hvad for nogle medfødte evner man har.

Jeg kan da huske, da jeg var dreng, min far og min bror de var altid så opfarende, vrede, negative mange gange. Det jeg kunne bruge et år på at bygge op af positivitet, det kunne de nedbryde på ti minutter, fordi det var i deres natur at være vrede, hvor min natur var at være kærlig.

Så det er forskelligt, hvad man har med sig, og man ønsker at videregive. Kig på jer selv hvordan I ønsker at videregive tingene, og se på hvordan det lykkes. Det er godt at være iagttagende til at se, hvordan lykkes tingene for en selv? Kan vi nu gøre det, eller kan vi ikke gøre det?

Det jeg var tvunget til som barn for at få kærligheden, det var for at lære hurtigere end normalt. Jeg var nødt til at være på forkant på min far for hans opfarende. Jeg var nødt til at kunne dreje energien hurtigere end normalt. Det vil sige, indlæringen til at indlære noget nyt var hurtigere, fordi det var en nødvendighed, en livsnødvendighed for at jeg kunne overleve, ellers fik jeg spanskrør. Det fik vi næsten hver dag, selv om jeg ingenting havde gjort, det var sådan set det mest besynderlige. Men det var fordi, at jeg var en aggressionsside, der kom til udtryk, og hvem får aggressionssiden, det er dem, der står nærmest, selvom det måske ikke har noget med dem at gøre. Sådan er det stadigvæk, at den aggression folk har inde i sig selv, jamen den kan de smide over på en, der er fredelig, for så kan man da skælde ud på vedkommende, fordi man vil have retten til at skælde ud i stedet for at sige, ”jeg vil gerne videregive kærlighed, jeg vil give kærlig forståelse.”

Vi mediterer i dag på kærlig forståelse og kærligheden til at hjælpe og støtte hinanden.

Det der er vigtigt, det er at se en sag fra mange sider, men først og fremmest lære at se fra sjælssiden af, mere end personlighedssiden og senere hen se fra den åndelige intelligens side.

Mine evner har aldrig ligget i mekanik, med biler og sætte dem sammen sådan. Jeg kan godt finde ud af det, men interessen ligger ikke der. Den overlader jeg, til dem der er mekaniker, og så passer jeg bare mit, som jeg er bedre til. Det er på den måde, man hjælper hinanden. Jeg har mange andre sider, som ikke er udviklet, som jeg arbejder på at udvikle. Det er godt at have noget selverkendelse, det er godt at have noget realitetssans.

Prøv at lægge medfølelsen ind i det vi foretager os, medfølelse, kærlighed og tillid, medfølelse, kærlighed og tillid. Vi tænker på medfølelse, kærlighed og tillid og tænker på, vi er ved at udvikle nye evner, nye færdigheder. Vi gør det igennem kærlighed.

Nøgleordene i dag er medfølelse.

Og så vil jeg gerne sig godmorgen til jer og ønske jer en fantastisk god dag, og tak fordi I lyttede med. Mit navn er Peter L. Simonsen fra Healerskolen i Sønderjylland. Godmorgen og tak.

>Huset i Centrum< Healerskolen i Sønderjylland Peter L. Simonsen tlf. 2365 9701 & 2985 1763 mail@healerskolen-sdj.dk